

گرامر ڀاڱو پهريون

درجي ٽئين ۽ چوٿين لاءِ

مؤلف

محمد اسماعيل عرساڻي

۽

الله بخش ٽالپر

۱۹۵۶-۵۷

چوانيندڙ جا سڀ حق ۽ واسطا قائم

چوانيندڙ

آر. ايڇ. احمد اڳوڻي پراڊرس

بوڪسپارس شاهي بازار حيدرآباد (هاڻ)

گر امر ڀاڱو پهريون

درجي ٽئين ۽ چوٿين لاءِ

مصنف

محمد اسماعيل ع. سائي

۽

ا. ه. بخش نالپر

دفعو ۱ [۱۹۵۶-۵۷ع] تعداد ۱۰۰۰

چپائيندڙ جا سڀ حق ۽ واسطا قائم

قيمت ۰-۷-۰

چپائيندڙ:-

آر- ايڇ- احمد انڊس پراسرس

ڊوڪسپلرس، پبلشرس، شاهي بازار

حيدرآباد (پاڪ)

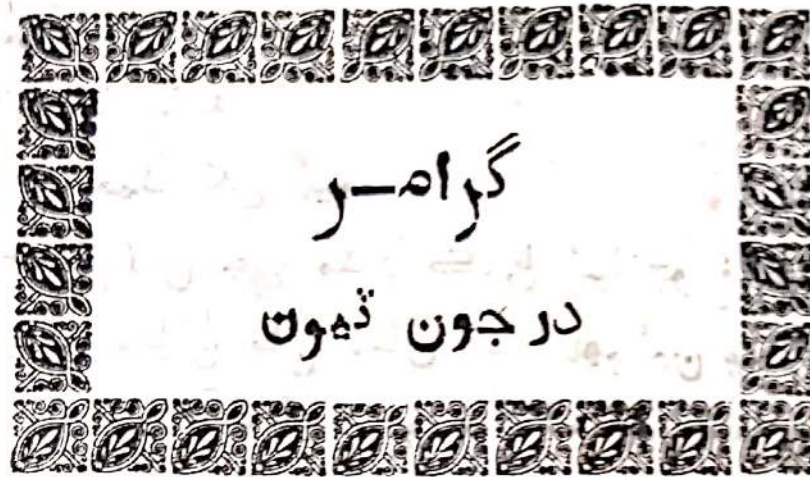
ديباڇو

۱۶ فيبروري ۱۹۵۵ع جي نئين منظور ٿيل نصاب ۾
۸ درجي نئين ٿي ۸ گرامر رکيو ويو آهي. تنهنڪري
اسان هن ڀاڱي ۾ ۸ درجي ٽئين ۽ چوٿين جو گرامر ڌار
ڌار ڪورس موجب لکي پيش ڪريون ٿا. اميد ته
ن هايت ڪارائتو ثابت ٿيندو.

حيدرآباد سنڌ

۱- آگسٽ ۱۹۵۶ع

مصنف



گرام-ر

درجون ٿيون

اڪر ۽ لفظ.

بورب تي الف ب جي اڪرن مان ڪجهه اڪر لکجن
مثلاً ا. ب. ت. ج. ڪ. وغيره. شاگردن کي چئجي ته
هي پڙهي ٻڌايو. ٻارن کي ٻڌائجي، ته انهن مان هر هڪ
کي اڪر چئبو آهي. اسانجي الف ب ۾ اهڙا ۵۲ اڪر
آهن.

ان بعد بورب تي ڪي لفظ لکجن. مثلاً آپ، بدڪ،
ڦٽاڪو، محبوب، وغيره. ٻارن کي چئجي، ته هي پڙهي
ٻڌايو. جڏهن ٻار پڙهي وڃن، تڏهن کائڻ پئجي، ته
آپ ۾ ڪيترا اڪر ڪم آيل آهن ۽ ڪهڙا؟ جواب ڏيندا
۾ اڪر. پوريون الف ۽ ٻيو پ. اهڙيءَ طرح سڀني لفظن
جا اڪر کائڻ پئجي پوءِ ٻڌائجين، ته ٻه يا ٻن کان وڌيڪ
اڪرن ملائڻ سان لفظ ٺهندا آهن. آپ، بدڪ، ڦٽاڪو ۽
محبوب وغيره اهي سڀ لفظ آهن.

جملو.

بورب تي هيٺيون ستون لکو.

(۱) ابا پڙھ

(۲) احمد لکي پيو.

(۳) غريبن جي مدد ڪرڻ اسانجو فرض آهي.

مثين مثالن مان مثال نمبر پهرئين ۾ ۲ لفظ آهن.

مثال ٻئي ۾ ۳ ۽ ٽئين ۾ ۷ لفظ. انهيءَ مان ثابت ٿيو

ته اهي ٽيئي مثال ڪن لفظن جو ميٽر آهن. تنهنڪري

آئون مان هر هڪ کي جملو چئبو آهي.

وري هيٺيان بورب تي لکو.

(۱) آئون ڪتاب.

(۲) ميز تي قلم.

هيٺين مثالن مان پهرئين ۾ ۲ لفظ ۽ ٻئي ۾ ۳ لفظ

آهن يعني ٻئي مثال ڪن لفظن جو ميٽر آهن. مگر انهن

ٻنهي مان ڪا خبر ڪانه ٿي پوي ۽ ڪو مطلب ڪونه

ڄڻو نڪري: تنهنڪري انهن کي جملو نه چئبو.

وصفون.

اڪر - الف ب جي ۵۲ - اڪرن مان هر هڪ کي اڪر

چئبو آهي.

لفظ - ٻن يا وڌيڪ اڪرن جي ميٽر کي لفظ چئبو

آهي.

جملو - اهو لفظن جو ميٽر جنهن مان پورو مطلب نڪري

استعمال :-

- (۱) اکر چاڪي چڻبو آهي؟
- (۲) اسانجي ٻوليءَ ۾ ڪل ڪهڙا اکر آهن؟
- (۳) ڪن به پنجن اکرن جا لالا ٻڌايو؟
- (۴) ۽ اکر ملائبا ته ڇا ٿيندو؟
- (۵) جيڪڏهن ڏهه اکر کڏيل هجن، ته ان کي ڇا چئجي؟
- (۶) جملي جي وصف ٻڌايو؟
- (۷) ”پيڙي درياءُ تي“ انهيءَ کي جملو چئبو يا نه؟ جي نه ته ڇو؟
- (۸) ۽ جملا اهڙا ٻڌايو، جن مان هرو مطلب نڪري اچي؟
- (۹) ڪي به پنج لفظ چئي ٻڌايو!
- (۱۰) لفظ ڇا مان نهندو آهي؟



اسم

سبق پهرين

بورڊ تي هيٺيان جملا لکي شاگردن کان ماڻهن جا نالا چونڊايو!

(۱) احمد اخبار پڙهي ٿو.

(۲) نورل خط لکي ٿو.

(۳) زهره قرآن شريف ويٺي پڙهي.

مٿين جملن ۾ احمد، نورل ۽ زهره کان ماڻهن جا

نالا آهن. پوءِ شاگردن کي ٻڌايو ته ماڻهن جي نالي کي اسم چئبو آهي.

استعمال :- هيٺين جملن مان ماڻهن جا نالا چونڊيو:

(۱) زمان شاهه ڪالو، خادم کي وٺي بدين گهٽڙو ويو هو.

(۲) اڄ قاسم هڪ ڀلو گهوڙو وٺي نوري نور محمد کان خريد ڪيو.

(۳) مهربانن سبب ۾ ڏاڍي هوشيار آهي.

(۴) حسن بانو ٻوڙ رڌ ۾ نوران کي به شهه ڏيئي ڇڏي.

(۵) ڪن به پنهنجن چوڪرن جا نالا ٻڌايو!

(۶) ڪن به پنهنجن چوڪرين جا نالا ٻڌايو!

سبق ٻيو

اسم هلائڻ

هيٺين جملن مان ساهوارن جا نالا چونڊيو :-

(۱) مهنٽ ماڪوڙيءَ کان سڪڻ گهرجي.

گرامر درجو ٽيون

- (۲) مور جو ٺاڃ ڏاڍو وڻندڙ ٿيندو آهي.
- (۳) ۱۰۰ ورهيه رڍ ٿي رهڻ کان هڪ ڏينهن جو شينهن ٿي مرڻ بهتر آهي.

مٿين جملن ۾ ماکوڙي، مور، رڍ ۽ شينهن کن ساهوارن جا نالا آهن.

ساهوارن جي نالن کي اسم چئبو آهي.

استعمال :- ساهوارن جا نالا چونڊيو :-

- (۱) باز شڪاري پکي آهي.
- (۲) پوپٽ گلن تي رانديون ڪندا آهن.
- (۳) تيل سھانگو هو، ته جيڪر گدڙن ئي ٻچ مڪيا.
- (۴) ٻلي شينهن پڙھايا، ڦر ٻلي ڪون کاوڻ آيا.
- (۵) پنجن پکين جا نالا ٻڌايو!
- (۶) پنجن جانورن جا نالا ٻڌايو!
- (۷) پنجن جيتن جا نالا ٻڌايو!

سبق ٽيون.

اسم هلندڙ.

هيٺين جملن مان جاين جا نالا چونڊيو :-

- (۱) ٻار جي ستاري جي جاء اسڪول آهي.
- (۲) نماز مسجد ۾ پڙھڻ گهرجي.
- (۳) آءُ اسٽيشن تي وڃان ٿو.

مٿين جملن ۾ اسڪول، مسجد ۽ اسٽيشن کن جاين جا نالا آهن.

جائين جي نالن کي اسم چئبو آهي..
استعمال :- جائين جا نالا چونديو :-

- (۱) ٿاڻي ۾ پوليس رهندي آهي.
- (۲) اسپتال مان دوا وٺي اچ.
- (۳) اچ پريس کي موڪل آهي.
- (۴) حيدرآباد ۾ وڏا هاءِ اسڪول آهن.
- (۵) اڃا مينهنون جهنگ. ۾ ٿوئي ٿرياڻون رڃ.
- (۶) جيڪي ڪوٽ ۾ هوندو، سو انهن ۾ پوندو.

سبق چوڻون.

اسم هلندڙن.

هيٺين جملن مان شين جا نالا چونديو :-

- (۱) هيءَ ڏاڍو مٺو انب آهي.
 - (۲) ميز تي قلم رکيو آهي.
 - (۳) آئون پينسل سان لکڻ ٿو.
- مٿين جملن ۾ انب، ميز، قلم ۽ پينسل ڪن شين جا نالا آهن.

ڪنهن شئي جي نالي کي اسم چئبو آهي.

استعمال :- شين جا نالا چونديو.

- (۱) هن دڪان تان ڪيرٻڙا ۽ مائو سٺو ملندو آهي..
- (۲) سڙي ۾ ڏاڳو وجهي قميص کي ٽوٽو ڏي.
- (۳) ڪلاس ۽ وٽو ڪٿي ڪاري ۾ رک..
- (۴) آئي سگن کي ته ڪن به ڪپائي ويئي.

گرامر درجو ٽيون

- [۵] هڪ جي ڪنگڻ کي آرسيءَ جو ڪهڙو ضروري؟
[۶] ٻُڙ ڇاڻي ٻُڙ جي ٻوڙي ڇاڻي.

سبق پنجنون

اسر هلندڙ.

- هينين ڄمڻ مان وقت جا نالا چونڊيو.
[۱] صبح جو سير ڪرڻ نهايت وڻندڙ آهي.
[۲] سال ۾ ٻارهن مهينا ٿيندا آهن.
[۳] جيڪو ڪم منت ۾ ٿئي، سو ڪلاڪ ۾ نه ڪجي.
مٿين ڄمڻ ۾ صبح، سال، مهينو، منت ۽ ڪلاڪ
اهي وقت جا نالا آهن.

وقت جي نالن کي اسر جهڙو آهي.

استعمال:- وقت جا نالا چونڊيو:-

- [۱] وقت جو قدر ڪرڻ گهرجي ۽ هڪ سيڪنڊ به
ضايع نه ڪجي.
[۲] چانڊوڪي رات ٿاڍي مزيدار ٿيندي آهي.
[۳] سياري جي سوڙ سڀڪو پاڻ ڏي سيري.
[۴] اونهارِي جو منجهند مهل شل نه ڪنهنڪي پنڌ
نصيب ٿئي.

- [۵] آرهر جي ٿٽي ڏينهن، سانوڻ جي وسندي مينهن
سياري جي آڏيءَ رات، شال نه پوي جهنگ جي تات

گرامر درجو ٽيون

سبق ٻيون

اسم هلندڙ

هيٺين ڄمارن مان ڪمن جا نالا چونڊيو:-

[۱] ٻوڙڻ ۾ هرڻ ٽڪو آهي.

[۲] حلوي کائڻ لاءِ مواندو گهرجي.

[۳] ميوي کي پنڻ کان پڙهڻ ياد ڪونهي.

مٿين ڄمارن ۾ ٻوڙڻ، کائڻ، پنڻ ۽ پڙهڻ ڪن ڪمن جا نالا آهن.

ڪم جي نالي کي اسم چئبو آهي.

استعمال:- ڪم جا نالا چونڊيو:-

[۱] پڙهڻ، ترڻ، تير هڻڻ، چوٿين سواري.

ننڍي هوندي نه سگهين ته وڏي خواري.

[۲] رڻ ۽ ڏيڻ هيٺئين جي هيٺان آهي.

[۳] ٻارن کي اجايو رڻ نه گهرجي.

[۴] هوادار جاين تي گهمڻ ڏاڍو فائدي وارو آهي.

[۵] نانگ ريجھائڻ سوکو، ٻرڪو ٻوھ، ريجھائي.

سبق ستور

اسم هلندڙ

هيٺين ڄمارن مان خاصيتن جا نالا چونڊيو:-

[۱] ڀلائي ڪندين تان ڀلو تنهنجو ٿيندو.

[۲] نيڪي ڪري درياءَ ۾ وجهو.

[۳] ساوڪ اکين کي وٺندي آهي.

مٿين جملن ۾ ڀلائي، نيڪي ۽ ساڍڪ ڪن خاصيتن

جا نالا آهن.

خاصيت جي نالي کي اسم چئبو آهي.

استعمال :- خاصيتن جا نالا چونڊيو :-

- (۱) هوشيارِي خدائي ذات آهي.
- (۲) وفاداري هڪ سو و گڻ آهي.
- (۳) هرڻي اڳيئي نهڻي، ويتر ٻڌائونس ڪهنڊ ٿي.
- (۴) دوستيءَ ۾ سچائي.

سبق اٺون.

اسم هلندڙ.

هيٺين جملن مان حالتن جا نالا چونڊيو:

- (۱) شاهوڪاري دل تي آهي، نه مال تي.
- (۲) انسان اهو، جو اميري وقت غريبن جي سار لهي.
- (۳) فقيري دل تي آهي، نه گودڙي تي.

مٿين جملن ۾ شاهوڪاري، اميري ۽ فقيري ڪن

حالتن جا نالا آهن.

حالت جي نالي کي اسم چئبو آهي.

استعمال :- حالت جا نالا چونڊيو:

- (۱) شاهي گدائي سان مٽي ووڙيس، اٿي ٻرڻ يهر کي.
- (۲) جواني چئن ڏينهن جو چٽڪو آهي.
- (۳) پيريءَ ۾ پنهنجا به ٻري پڇيو وڃن.
- (۴) مصطفعا، محبوب به غريبيءَ کي پسند ڪيو.

وصف.

ماڻھو، ساهواري، جاءِ، شئي، وقت، ڪم، خاصيت
۽ حالت جي نالي کي اسم چئبو آهي.
اسم معنيٰ نالو.

مشق:- اسم چونڊيو:-

[۱] اڄ احمد خان بندوق کڻي ڍنڍ تي شڪار ڪرڻ
ويو آهي. اُتي بدڪون ۽ آڙيون ڄام آهن. جوڙ
به ٿيو آهي. ڏينهن به ڏاڍو مزيدار آهي. سج
ڪنهن مهل ڪڪرن. مان جهاڻيون ٻيو ٻائي.
[۲] وفاداريءَ جي سبب ماڻهو حيوان کي به پيار
ڪندا آهن.

[۳] ٻيجل کي ٻيءَ رات جو سڏايو سلطان.

[۴] جيڏا اُٺ، ٿيڏا لوڏا.

[۵] ٻاڻي ۽ باهه ٿورا ڪري نه ڄاڻجن.

[۶] بادشاهي اها چڱي جنهن ۾ انصاف هجي.

فعل

سبق ٻهريون

هيٺيان جملا پورب تي لکيو.

(۱) اڌو ڪالو هئي هو.

(۲) مون وٽ پنج صوف آهن.

(۳) آءُ سڀاڻي هتي هوندس.

جملي پهرئين ۾ هو لفظ مان اڌي جي هئڻ جي

ثابتي ملي ٿي. جملي ۾ آهن لفظ مان پنجن صوفن

هئڻ جي سڌ پوي ٿي. جملي ٽئين ۾ هوندس لفظ

ضمير جي هئڻ جي خبر ڏئي ٿو.

اهڙا لفظ، جي هئڻ جي معنيٰ ڏيکارين،

انهن کي فعل چئبو آهي.

استعمال :- اهڙا لفظ ٻولي ۾ جن مان هئڻ جي خبر

پوي.

(۱) چو ۾ هارائڻ واري جو اڌ منهن ڪارو آهي.

تہ ڪٽڻ واري جو سڄو منهن ڪارو.

(۲) جڏهين ڏند هوا، تڏهين ڇلڻ نه هو، جڏهين

ڇلڻ نه هو، تڏهين ڏند نه آهن.

(۳) جي هجيئي نالو ته گهر لاڙڪاڻو، نه ته وٽ ويڳاڻو.

(۴) قاسم هتي هوندو، ته تنهنجي مدد ضرور ڪندو.

سهي بيو.

فعل هلندڙ.

هيٺيان جملا بورڊ تي لکو :-

- [۱] خالد ڪتاب لکي ٿو.
- [۲] ساجن خان ان خيرات ڪري ٿو.
- [۳] احمد گهوڙي تي چڙهي ٿو.

انهن جملن کانپوءِ شاگردن کان هيٺيان سوال ڪريو :-

- [۱] خالد ڇا ٿو ڪري؟ ڪتاب لکي ٿو.
 - [۲] ساجن خان ڇا ٿو ڪري؟ خيرات ڪري ٿو.
 - [۳] احمد گهوڙي تي ڇا ٿو ڪري؟ چڙهي ٿو.
- انهي مان ثابت ٿيو ته ساجن، قاسم ۽ احمد ڪو ڪم ڪن ٿا. يعني ڪري ٿو، لکي ٿو ۽ چڙهي ٿو مان ڪرڻ جي معنيٰ نڪري ٿي.

اهڙا لفظ، جي ڪرڻ جي معنيٰ ڏيکارين ٿا. تنهن ڪري فعل چئبو آهي.

استعمال :- اهي لفظ ٻوليون، جي ڪرڻ جي معنيٰ ڏيکارين.

- [۱] قاسم صبح جو روز اٽ ڪلاڪ کن بوڙندو آهي.
- [۲] بي علم ماڻهو بيمار جي دوا نه ڪندا آهن، پر رڳو سڳڙا وٺائيندا آهن ۽ تعويذ لکائيندا آهن.
- [۳] هن هاري کان ٿو ته ٽي ماڻهو ڀڳا وڃن.
- [۴] محمد زمان شاه روز اخبار پڙهندو آهي.

سبق ٽ هون

فصل هلندڙ

هيٺيان جملا بورب تي لکيو:-

(۱) واپا ٻيٽي ٺاهين ٿا.

(۲) قاسم تتر ڪهي ٿو.

هاڻي شاگردن کي سهڻاڻو ۽ ٻيٽي ۽ تتر تي

ڪو ڪم ٿئي ٿو، يعني ٻيٽي ۽ تتر ڪجهه سون پيا.

هتي ٺاهين ٿا ۽ ڪهي ٿو، لفظن مان سوڻ جي معنيٰ

نڪري ٿي.

اهڙا لفظ جن مان سوڻ جي معنيٰ

نڪري انهن کي فعل چئبو آهي.

استعداد:- اهي لفظ ٻوليون جن مان سوڻ جي

معنيٰ نڪري.

(۱) واپو ڪاٺ گهڙي ٿو.

(۲) شڪاري ڪتي هڪ گدڙ کي ماريو.

(۳) درزي ڪپڙو ٽاڙي ٿو.

(۴) باز تلور کي جهليو.

سبق چوٿون

فصل هلندڙ

هيٺيان جملا بورب تي لکيو:-

(۱) احمد جڏهن مڪنت ڪئي تڏهين پاس ٿيو.

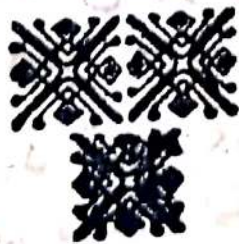
(۲) اونهاري ۾ گرمي گهڻي ٿيندي آهي.

مٿين جملن ۾ ”ٿيو ۽ ٿيندي“ لفظن مان ڪنهن
پڇاڻه جي ٿيڻ جي معنيٰ ڏکري ٿي.

اهڙا لفظ جن مان ٿيڻ جي معنيٰ
نڪري، انهن کي فعل چئبو آهي.
وصف.

فعل اهو لفظ آهي، جنهن مان هڪڙو ڪرڻ، سهڻو
۽ ٿيڻ جي معنيٰ نڪري.
مشق - فعل چونڊيو.

هڪ ڏينهن وڏائي فقير الله سائين کان مٿي دعا
گوري. هڪ مٿي ڪٿي سوال ڪندو پوئتي هٽندو
ٿيو. پٺيان ڪا ڪڏ هئي، تنهنجي هن کي خبر ئي
ڪانه هئي. جيئن هي پوئتي هٽندو ويو تيئن اوچتو ئي
اوچتو وڃي ان ۾ ڪريو. پڪدم مٿي لهاري چيائين،
”الله سائين! دعا نه ٻڌين ته نه ٻڌ پر ڏک ته
نه ڏي“



صفت

سبق پهريون

هيٺيان جملا بورب تي لکو:-

- (۱) هيءُ هوشيار چوڪر آهي.
- (۲) مون وٽ تمام ڀلو گهوڙو آهي.

ان بعد شاگردن کان هيٺان سوال پڇو:-

- (۱) پهرئين جملي ۾ اسم ڪهڙو آهي؟ چوڪر.
- (۲) ٻئي جملي ۾ اسم ڪهڙو آهي؟ گهوڙو.
- (۳) گهوڙي جي خاصيت يا گڻ ظاهر ڪن ٿا.

مٿين ٻنهي جملن ۾ هوشيار ۽ ڀلو لفظ چوڪر ۽ گهوڙي جي خاصيت يا گڻ ظاهر ڪن ٿا.

اهي لفظ جي اسم جو گڻ ڏيکارين ٿن
کي صفت چئبو آهي.

استعمال :- گڻ ڏيکاريندڙ لفظ چونڊيو.

- (۱) احمد خان هڪ بهادر، سڄاڙ ۽ مڪنتي ماستر آهي.
- (۲) سوڌا توھم تہ پٽن ۾ پيا آهن، ٻار جي ڪڙا آهن.
- (۳) غريب ماڻهن جي مدد ڇڻا ماڻهو ڪندا آهن.
- (۴) سٺن لکڻ وارو ٻار سڀني کي وڻي ٿو.

سبب ۽ پيو صفت هلاڪڙ.

هينيان جملا بورب تي لکيو:-

- [۱] هي رولو چوڪر آهي.
- [۲] بچڙي ماڻهوءَ کي سڀڪو ٿڪاري ٿو.
- ان بعد هينيان سوال ڪريو:-

- [۱] پهرئين جملي ۾ اسم ڪهڙو آهي؟ چوڪرو
- [۲] اهو ڪهڙي قسم جو چوڪرو آهي؟ رولو
- [۳] ٻئي جملي ۾ اسم ڪهڙو آهي؟ ماڻهوءَ
- [۴] ڪهڙي ماڻهوءَ کي سڀڪو ٿڪاري ٿو؟ بچڙي کي

مٿين ٻنهي جملن ۾ رولو ۽ بچڙو لفظ اسمن جي خراب خاصيت يا اوگڻ ڏيکارين ٿا.

آهي لفظ جي اسم جو اوگڻ ڏيکارين
انهن کي صفت چئبو آهي.
استعمال:- اوگڻ ڏيکاريندڙ لفظ ٻوليو:-

- [۱] خراب چوڪر هيرا ڪپڙا ٻائي گهٽين ۾ پيا رهندا آهن.
- [۲] ڪڙيءَ ول جو پتوئي ڪڙو.
- [۳] انڌو هاڻي لشڪر جو زيان.

سندھي ٽيون صفت هلندڙ

هيٺيان جملا پورب ٿي لکيو.

- (۱) مون وٽ پنج رپيا آهن.
- (۲) هن ڏهه صوف خريد ڪيا.

سوال :-

- (۱) پهرئين جملي ۾ اسم ڪهڙو آهي؟ رپيا.
 - (۲) اهي ڪيترا رپيا آهن؟ پنج.
 - (۳) ٻئي جملي ۾ اسم ڪهڙو آهي؟ صوف.
 - (۴) اهي ڪيترا صوف آهن؟ ڏهه.
- مٿين ٻنهي جمالن ۾ پنج ۽ ڏهه اسم جو انداز ڏيکارين ٿا.

اهي لفظ جي اسم جو انداز ڏيکارين
تي صفت چئبو آهي.

استعمال :- انداز ڏيکاريندڙ لفظ چونڊيو.

- (۱) ٻه ته ٻارهن.
- (۲) ٽيٽيون جي ٽي ٻٽي - ناٿيرهي جو الڙو.
- چڪو لڳو ٻنهي تي، تنهنجو ليکيو ٻڌ.
- (۳) ٻٽيا منڊ منڊي ۾. اسيءَ ۾ ڪاٺو.
- کنهو ساماڻو، ته مڙني ڪٽي ماڻ ڪئي.
- (۴) ٻٽيو ٻنهيچيءَ رات ۾ رهو سون سڄيل.

سبق چوٿون -

صفت هلندڙ -

هيٺيان جملا بورب تي لکيو:-

(۱) ننڍو ٻار سڀ ڪنهن کي وٺي ٿو.

۲- هيءَ تمام ٻڳهو وٺ آهي.

سوال :-

۱- ڪهڙو ٻار سڀ ڪنهن کي وٺي ٿو؟ ننڍو.

۲- هن وٺ جو قد ڪيڏو آهي؟ ٻڳهو.

اٿي ننڍو ۽ ٻڳهو اسم جو مقدار ڏي-ڪارين ٿا.

اهي لفظ جي اسم جو مقدار ڏي-ڪارين.

تن کي صفت چئبو آهي.

استعمال :- مقدار ڏي-ڪاريندڙ لفظ ٻوليو:-

۱- بندري ٻڏو سندرو، ڪوئي نه ٻڃيس.

۲- ننڍن کي گهرجي، تڙ وڏن جو ادب رکڻ.

۳- سنو ماڻهو سهڻا لکڻ، ڇڻڻ لڳو.

۴- ٿلهي ماڻهوءَ کي روزانو پنڌ ڪرڻ گهرجي.

سبق پنجون -

صفت هلندڙ -

هيٺيان جملا بورب تي لکيو:-

۱- طوطا پوري انب مٺا ٿيندا آهن.

۲- هالاڻي ڪتون مشهور آهن.

حوال :-

- ۱- ڪهڙا انب مٺا ٿيندا آهن؟ طوطا پوري.
- ۲- ڪهڙيون ڪٿون مشهور آهن؟ هالاڻي.
- ۳- مٿين جملن ۾ طوطا پوري ۽ هالاڻي لفظ اسم جو قسم ڏيکارين ٿا.

اهي لفظ جي اسم جو قسم ڏيکارين.

تن کي صفت چئبو آهي.

استعمال :- اهڙا لفظ چونڊيو، جيڪي اسم جو قسم ڏيکارين.

- ۱- ساڪرو وارو سٺو ٿئي ٿو.
- ۲- جيڪب آباد سامونڊي هوا کان پري آهي.
- ۳- دريائي ناريل سمنڊ جي ڀر وارن ملڪن ۾ ڄاء ٿيندا آهن.
- شڪار پوري ماڻهو ڏاڍا سڌريل آهن.

وصف.

اهي لفظ جي اسم جو گڻ، اوگڻ، انداز، مقدار ۽ قسم ڏيکارين، انهن کي صفت چئبو آهي.

مثال :- صفتون چونڊيو :-

سند جو دروازو سڌي مرد وانگر سهجيءَ دنيا لاءِ
 کليل آهي. هن جي دٻن جي ٿڌڙي ڇانو لاءِ
 بهشت بيتاب آهي. هيءُ اهو مهمان نواز ملڪ آهي.

جنهن جو مثال سڄي دنيا ۾ ملڻ محال آهي. هن جي
غريب کان غريب ماڻهو وٽ اگر ڪو مهه ان آيو ته
اهو ڏينهن هو سدورو ۽ سڀاڳو سمجهندو.

عمر ٿي سٺ، ڪٽندو وڏي لٽ.

عمر ٿي ستر، عقل ۾ پئي ڪتر.

ٽچر گهوڙو، سچر زال، پڻي ٻن پيا.

ظرف

سبق پهريون

هيٺيان جملو يورب ٽي لکيو:-

- (۱) اڄ اسڪول ۾ جلسو آهي.
- (۲) سڀاڻي موڪل جو ڏينهن آهي.
- (۳) اڌر هيٺ نڪري ويو آهي.

سوال:-

- (۱) اسڪول ۾ جلسو ڪڏهن آهي؟ اڄ.
 - (۲) موڪل ڪڏهن آهي؟ سڀاڻي.
 - (۳) اڌو ڪيڏي هٿ نڪري ويو آهي؟ هيٺ.
- اڄ، سڀاڻي ۽ هيٺ لفظ وقت جي معنيٰ ڏيکارين ٿا.

اهڙا لفظ جن مان وقت جي معنيٰ نڪري،

تن کي ظرف چئبو آهي.

استعمال:- اهڙا لفظ چونڊيو، جن مان وقت جي

معنيٰ نڪري.

- (۱) اڳي ايئن ٿياس، جيئن پنهنجون ڏوٽ ڪٽڙا.
- هاڻي ايئن ٿياس، جو جيتوڻيڪ ٻاڻسين.
- (۲) ڪالو ٿي ڪالو، ڪي، اڄ پٺ ڏينهن آيو.
- جنهن ۾ ماڻ پيو، سا راهه رهندي ڪٽيو.
- (۳) رهينءَ سانجو امتحان آهي.

- [۴] آڻيندڙ جو ويچار ڪرڻ سياڻي ماڻهوءَ جو ڪم آهي.
- [۵] ڪڏهين ڪڏهين جهنگ، جو سڀ ڪرڻ به ڏاڍو
وڻندڙ ٿيندو آهي.

[۶] سدائين سنڌ ۾، منهنجو صاحب رکندڙ شان.

سبق ۵۰ -

ظرف هلندڙ.

هيٺيان جملا بورڊ تي لکيو:-

- [۱] منهنجو پٽو هيٺ پٽ تي ڪري پيو آهي.
- [۲] هٿ اسان وٽ ان جي پوک، گهڻي ٿئي ٿي.

سوال :-

- [۱] پٽو ڪٿي ڪري پيو آهي؟ هيٺ.
- [۲] ان جي پوک، ڪٿي گهڻي ٿئي ٿي؟ هٿ.
- هيٺ ۽ هٿ لفظن مان جاءِ جي معنيٰ نڪري ٿي.

اهي لفظ جي جاءِ جي معنيٰ ڏيکارين.

تنهنجي ظرف چٽو آهي.

استعمال :- اهي لفظ چونڊيو، جي جاءِ جي
معنيٰ ڏيکارين.

- [۱] ڪي اوڏائي ڏور ڪي ڏور به اوڏا سڀرين.
- [۲] مٿي ماڙيءَ تي چڙهي، پري نهار، ته دريا ڏسين.
- [۳] جڏي پٽ جي ويجهو نه به.

(۴) هيڏانهن هوڏانهن گهڻوئي ٻوليائين، هر ڪٿي به پتو نه پيس.

سبق ٽيون

ظرف هلاڻ.

- (۱) قاسم چڱيءَ طرح پڙهي ٿو.
(۲) احمد آهستي آهستي هلي ٿو.

سوال :-

- (۱) قاسم ڪيئن ٿو پڙهي؟ چڱيءَ طرح.
(۲) احمد ڪيئن ٿو هلي؟ آهستي آهستي.
مٿين جملن ۾ چڱيءَ طرح ۽ آهستي آهستي لفظن مان ريت جي معنيٰ نڪري ٿي.

آهي لفظ جندوان ريت جي معنيٰ نڪري.
انهنڪي ظرف چئبو آهي.

استعمال :- اهڙا لفظ چونديو، جن مان ريت جي

معنيٰ نڪري.

- (۱) احمد تڪڙو تڪڙو گهر ٻيو وڃي.
(۲) گلو ڏاڏيان ٻالهاڻي ٿو.
(۳) خادم خوشيءَ ۾ جيئن تڪڙو گهر ٻئي ويو، تيئن
ٻير ترڪي ويس ۽ وڃي پٺ تي ڪريو.
(۴) مس مس ماڻهن تعليم ۾ منهن وڌو آهي.
(۵) حاجي هاڻي دليان جانيان پڙهي ٻيو.

سبق چرٿون

ظرف هاندڙ.

هيٺيان جملا بورب تي لکو :-

(۱) هيءَ رڻ تمام ٻ گهو آهي.

سوال :-

(۱) هيءَ رڻ ڪيتري قدر ٻ گهو آهي؟ تمام ٻ گهو.

(۲) هن جو آواز ڪيتري قدر منو آهي؟ ڏاڍو منو.

مٿين جملن ۾ تمام ۽ ڏاڍو لفظ قدر جي معنيٰ ڏيکارين ٿا.

اهي لفظ ڇا قدر جي معنيٰ ڏيکارين،
انهنکي ظرف چئبو آهي.

استعمال :-

(۱) هاڻي بالڪل وڏو جانور آهي.

(۲) هن وٽ هيٺئر گهوٽو پئسو آهي.

(۳) سڄو سڄي ٻانهن ٿئي، ته سڄي نه ٻيوڄي.

(۴) هن ۾ کير اڌو اڌ پاڻي آهي؟

سبق پنجنون

ظرف هاندڙ.

هيٺيان جملا بورب تي لکو :-

(۱) اڄ احمد ڪونه ويندو.

(۲) گورج کان وڌيڪ نه کائڻي.

مٿين جملن ۾ ڪونه ۽ نه اهڙا لفظ آهن، جن مان
ناڪار يا انڪار جي معنيٰ نڪري ٿي.
اهڙا لفظ، جن مان ناڪار جي معنيٰ نڪري
تن کي ظرف چئبو آهي.
استعمال:- ناڪار لفظ ٻوليو:

- (۱) ڪتير سڀ ڄمار ٻاندي پوري ڪين ٿي.
- (۲) آءُ ڪا پاڻ وهڻي وڃان ٿو، ٿيڻ جي وس.
- (۳) غريب جو راهي الله کان سواءِ ڪوبه ڪونهي.
- (۴) مون کي مٿان وسارين!

وصف.

اهڙا لفظ جن مان وقت، جاءِ ريت، قدر، ۽ ناڪار
جي معنيٰ نڪري، تن کي ظرف چئبو آهي.
مشق:- ظرف چونڊيو:-

- (۱) اڄ جو ڪم سڀان تي نه وجهجي.
- (۲) هميشه غريبن تي رحم ڪجي.
- (۳) ٿورو ڏسي رهو نه ٿجي. گهڻو ڏسي سرهو
نه ٿجي.
- (۴) ٻئي جا عيب اهو ويچاري، جو پاڻ عيبن کان
آڃو هجي.
- (۵) انڌا رکن، روزا ته ڏينهن به وڌا ٿين.

ضمیمہ

هيٺيان جملا بورڊ تي لکڻو :-

(۱) احمد خان کي منشي کپندو هو، جنهن لاءِ اهمڊ خان اخبار ۾ نوٽيس وجهاريو.	(۱) احمد خان کي منشي کپندو هو، جنهن لاءِ اهمڊ خان اخبار ۾ نوٽيس وجهاريو.
---	---

(۲) قاسم کي جڏهين موڪل ملي، تڏهين قاسم گهر ويو.	(۲) قاسم کي جڏهين موڪل ملي، تڏهين قاسم گهر ويو.
---	---

(۳) زمان زمان جو گهوڙو موٽائي ورتو، جيڪو ۵۰۰ روپيا ۾ وڪيو هئائين	(۳) زمان زمان جو گهوڙو موٽائي ورتو، گهوڙو ۵۰۰ روپيا ۾ وڪيو هئائين
--	---

ساجي پاسي جملي پهرئين ۾ اهمڊ خان اسم ۾
دفعو ڪم آندو ويو آهي.

کاپي پاسي پهرئين اسم اهمڊ خان بدران هن
لفظ ڪم آندو ويو آهي.

انهيءَ لاءِ ته ساجي پاسي واري جملي ۾ ٻه دفعو
ساجي اسم سهڻو لکڻو لڳي.

اهڙيءَ طرح جملي ٻئي ۾ ساجي پاسي ٻه دفعو قاسم
اسم ڪم آندو ويو آهي، پر کاپي پاسي انهيءَ

جملي کي درست ڪري، پوئين اسم قاسم بدران هو
 لفظ وڌيو ويو آهي.
 جملي ٽئين ۾ زمان ۽ گهوڙو اسم به دفعا ڪم آندو
 ويا آهن، جي سڀا نٿا لڳن. تنهنڪري ڪا به هاسي
 ان جملي کي درست ڪري زمان بدران پنهنجي
 گهوڙي بدران جيڪو لفظ وڌايا ويا آهن.



وصف:

اهڙا لفظ جي اسم جي ٻڌڻ ۾ اچن ٿا
ڪي ضمير چڏيو آهي.

استعمال:- ضمير چونڊيو.

(۱) احمد چيو ته ڪالهه توهان وٽ اچان ها، مگر
مون کان گاڏي ڇڏي وڃي.

(۲) ٻيڄل فقير راجا کي چيو ته آءُ تو وٽ سر جو
سوالي ٿي آيو آهيان. تون سخي مرد ٿي،
پنهنجو سر ٻاٺ وڌي ڏي. ٻيو هي تنهنجا مال
۽ مڙيون مون کي نه گهرجن. مون جيڪي پهرين
چيو آهي، سو ئي وري چوان ٿو.

(۳) هزار پيرا آفرين آهي عمر سومري کي، جنهن
مارئيءَ جهڙي ضعيف زال جو ست قائم رکي، کيس
سندس ملاڪ ڏي موٽايو. هن اهو ڪم اهڙو ڪيو،
جو ملاڪ به هن کي آفرين ڏيندا.

حرف جو

هيٺيان جملا پوري ٿي لکيو:-

(۱) ميز ... قلم رکڻ ٿو.

(۲) مون ... پنجن رهيا آهن.

مٿين ٻنهي جملن جي پڙهڻ مان معلوم ٿو ٿئي:-

ٽه ٻئي جملا اڻپورا آهن. منجهن ڪو لفظ ڪٽل آهي.

انهن کي پورو ڪيو، ته هيٺين ريت ٿيندا.

(۱) ميز ٿي قلم رکڻ ٿو.

(۲) مون **وت** پنجن رهيا آهن.

انهن ٻنهي جملن ۾ جڏهين ٿي ۽ **وت** لفظ پيا.

تڏهين جملي جو مطلب پورو نڪتو.

پهرئين جملي ۾ ٿي لفظ ميز اسم جي پٺيان ڪم آيو

آهي ۽ انجو پوين لفظن سان لاڳاپو ڏيکاريو اٿس.

ٻئي جملي ۾ **وت** لفظ مون ضمير جي پٺيان ڪم آيو

آهي ۽ جملي جي ٻين لفظن سان ڪيس ڳنڍيو اٿس.

وصف

اهڙا لفظ، جي اسم يا ضمير جي پٺيان ڪم اچن ۽

انجو ٻين لفظن سان لاڳاپو ڏيکارين، تن کي **حرف جو**

چئبو آهي.

گرامر ۽ رجو ٿيون

استعمال:- حرف جر چونڊ ٿيو:-

- (۱) اڳو، ۽ پٺي جي خبر الله کي آهي.
- (۲) انهن جون سڪون انهن مان نه لهنديون.
- (۳) آهر سنڌي آسري جهنگ، نه چنئون.
- ساوا گاهه پٺن تي بيٺي ٿي ٿئون.
- (۴) جن کي گنديءَ ۾ داڻا، سي چريائي سڀاڻا.
- (۵) جيڪي اکرين ۾ مٿا وجهندا، سي مهورين ۾ نه لهندا.



گرامر درجو ٿيون

حرف جملو.

سبق ٻهريون.

هيٺيان جملا بورب تي لکيو:-

- ۱- احمد ۽ قاسم ٻئي ڀائر هئا.
 - ۲- ميون ۾ انب ۽ صوف سٺا ميوا آهن.
- پهرئين جملي ۾ لفظ احمد ۽ قاسم ٻن لفظن کي
ڳنڍي ٿو.

ٻئي جملي ۾ ۽ لفظ انب ۽ صوف انهن ٻن لفظن
کي ڳنڍي ٿو.

اهڙا لفظ جي ڪن ٻن لفظن کي
ڳنڍين، تنکي حرف جملو چئبو آهي.

استعمال:- اهي لفظ ڳوليو، جي ٻن لفظن کي ڳنڍين.

۱- انڌو ۽ اڻ سونهو ٻئي هڪ جهڙا آهن.

۲- راڳ، ۽ ساز روح جي راحت آهن.

۳- کير ٻلو ٻنهي مان هڪ شئي ڪاءُ.

۴- گدڙ ۽ بگهڙ ٻئي جهنگلي جانور آهن.

سبق ٻيون

حرف جملو هلندڙ.

هيٺيان جملا بورب تي لکيو:-

- ۱- ڪالو احمد اسپتال ۾ ۽ ڀائرس قاسم اسڪول ۾
تقرير ڪرڻ ويا هئا.

۲- گلو رڳو پٽ تي نه ڏر رڳو وٽ تي به جهٽ
هڙهيو وڃي.

مٿين جملن ۾ ۴ ۽ ۵ ڏر لفظ جملي جي ٻن ڀاڱن کي
ڳنڍين ٿا.

اهڙا لفظ، جي جملي جي ٻن ڀاڱن کي
ڳنڍين، تنهنڪري حرف جملو چئبو آهي.
استعمال:- اهڙا لفظ چونڊيو جيڪي ٻن ڀاڱن کي
ڳنڍين.

۱- خادم گهوڙي تي ۽ زمان اٺ تي چڙهي شڪار
ڪرڻ ويا آهن.

۲- رڻ بنا ماءُ به هٿ کي کير نه ٿي پياري.

سبق ٽيون.

حرف جملو هلندڙ.

هينيان جملا بورڊ تي لکيو:-

۱- آءُ گهوٽ اڇان ها، ڀر لاچار ڪم ٿي پيو.

۲- مون خط لکيو، ته به تون نه آئين.

۳- ڪارو ٻڌ ڪمري سان، جي رنگ، نه مٽائي، ته

عادت ضرور مٽائي.

پهرينءَ ست ۾ به جملا آهن.

۱- آءُ گهوٽ اڇان ها.

۲- لاچار ڪم ٿي پيو.

انهن ٻنهي جملن کي لفظ ٻڌندي ٿو:-

ٻيءَ ست ۾ به به جملا آهن.

(۱) مون خط لکيو. (۲) تون نه آئين.

انهن ٻنهي کي ٽم به لفظ ٻڌين ٿا.

ٽينءَ ست ۾ ئي جملا آهن:-

(۱) ڪارو ڪمري سان ٻڌ. (۲) رنگ، نه مٽائي.

(۳) عادت ضرور مٽائي.

انهن ٽنهي جملن کي جي ۽ ٽم لفظ ٻڌين ٿا.

اهڙا لفظ جي ٻن جملن کي ٻڌين.

ٽنکي حرف جملو چئبو آهي

استعمال:- اهي لفظ ٻوليءَ جي ٻن جملن کي ٻڌين:

(۱) سياڻا چوندا آهن، ته ڏيڻ ۽ روئڻ هيٺئين جي

هيٺان آهي.

(۲) چڱو جن لکيو، مدد سي نه ٿي.

ٽوڙي رڻ رهن، ته ڪنڊون ڪاٽين ڪير سان.

(۳) سڄ چنڊ ڏي ٻڌ ڌيان ڌريو.

وصف

اهڙا لفظ جي ٻن لفظن، جملي جي ٻن ڀاڱن يا ٻن

جملن کي ٻڌين، ٽنکي حرف جملو چئبو آهي.

استعمال :- حرف جملا ٻوليون :-

(۱) مهرم ناماس ٿي ٻيون چاڪا ٿم مهنت ڪوت
ڪئي هئائين.

(۲) نيٺ وڏو ڀاءُ مڙيو ۽ ننڍي کي لاهي ٻاٽيءَ ۾
ڦٽو ڪيائون. هر ڏسو اسرار الاهي، جو هو ٻڌوئي نه!

(۳) پاٽس پيرن کان چنبڙي، اهڙو جهلي بيهي رهيس،
جو سڀئي پيا ڇڏائين، هر تڏهن به ڇڏائي نه سگهون.

حرف ندا

هيٺيان جملا بورڊ تي لکيو:-

[۱] اي احمد! هيڏانهن اچ؟

[۲] اڙي مدرسو! تون ڪٿي هئين؟

[۳] او چوڪرا! ٻاهر نه وڃ.

مٿين جملن ۾ اي، اڙي، ۽ او لفظن مان سڏ ڪرڻ جي معنيٰ نڪري ٿي.

اهي لفظ جن مان سڏ جي معنيٰ نڪري

تن کي حرف ندا چئبو آهي.

ندا جي معنيٰ به آهي سڏيا ڪار.

هيٺيان جملا بورڊ تي لکيو:-

(۱) شال جواني ماڻين ۽ سڪيو ستابو هجين!

(۲) من ڪڏهين مولائي مون تي به راضي ٿئي!

مٿين جملن ۾ شال ۽ مان لفظ دل جي تمنا يا سڏ ڏيکارين ٿا.

اهڙا لفظ هي دل جي سڏ ظاهر ڪن

تن کي حرف ندا چئبو آهي.

هيٺيان جملا بورڊ تي لکيو:-

[۱] مارا! ايڏي ڪاوڙ.

[۲] وڃ! هيءَ ته ڪيڏي بلا آهي.

[۳] بلو! اڄ ته هر ۾ بار لڳي پيئي آهي.

مٿين جملن ۾ مان، وڃ، ۽ ٻلي لفظن مان عجب جي معنيٰ نڪري ٿي.

اهڙا لفظ، جن مان عجب جي معنيٰ نه ڪري، تن کي حرف ندا چئبو آهي.

هيٺيان جملا بورڊ تي لکجو:-

[۱] افسوس! عمر ائين ئي انتظار ۾ گذري ويئي.

[۲] گهوڙا گهوڙا! ڪيڏو نه قهر ٿي ويو.

[۳] هاءِ هاءِ! جن سنگن تي مان ڪڏيس ٿي سيٽي آڏو آيم.

مٿين جملن ۾ افسوس، گهوڙا، گهوڙا، ۽ هاءِ هاءِ لفظن مان ارمان جي معنيٰ نڪري ٿي. اهي لفظ، جي ارمان جي معنيٰ ڏيکارين، تن کي حرف ندا چئبو آهي.

هيٺيان جملا بورڊ تي لکجو:-

[۱] واھ، واھ! ههڙو ٻارس ته موليٰ ڏياري.

[۲] بيشڪ! هيءُ ئي بادشاهه سونهي.

مٿين جملن ۾ واھ، واھ ۽ بيشڪ لفظ دل جي خوشي ظاهر ڪن ٿا.

اهڙا لفظ، جي دل جي خوشي ظاهر ڪن، تن کي حرف ندا چئبو آهي.

هيٺيان جملا بورڊ تي لکجو:-

[۱] هون! آهي به ڏاڍو هوشيار، سو هيءُ ٿو: ڪتاب لکي.

(۲) ڇه ڇه! ڪهڙو عاليشان ڪتاب اڏوهيءَ کان ڪارائي
چڏيڻ.

مٿين جملن ۾ **هون** ۽ ڇه ڇه اهي لفظ ٽڪار
جي معنيٰ ڏيکارين ٿا.

اهڙا لفظ **جن مان ٽڪار جي** معنيٰ نڪري
تن کي حرف ندا چئبو آهي.

وصف

اهي لفظ جي سڏ ڪرڻ جي ڪم اچن يا منجهانين
دل جي حالت ٻڌري ٿي، تن کي حرف ندا چئبو آهي.
استعمال:- حرف ندا چونڊيو:-

(۱) افسوس ۽ ارمان! هيٺري وقت ۾ تون نه سڏرائين.

(۲) شاباس پٽ شاباس! هميشه بکي کي ماني ڏجي.

(۳) آها! هن جبل جو نظارو واه جو آهي.

(۴) اڙي چورا! اڃا به ڪسائڻ جي عادت نٿو ڇڏين.

(۵) هي هي! اسان لاءِ ته الائي ڪڏهن خوشيءَ جو

سچ اڀرندو.

دور

سنڌيءَ ٻوليءَ ۾ جيڪي ڳالهائون جا لفظ آهن، سي انهن قسمن جا آهن.

(۱) اسم:- ڪنهن ماڻهوءَ، ساهواري، جاءِ، شيءِ، وقت، ڪم، خاصيت ۽ حالت جي نالي کي اسم چئبو آهي.

(۲) فعل:- اهي لفظ، جن مان هڪ، ڪرڻ، سوڻ ۽ ٿيڻ جي معنيٰ نڪري.

(۳) صفت:- اهي لفظ جي اسم جو گڻ، اوگڻ، انداز، مقدار ۽ قسم ڏيکارين، انهن کي صفت چئبو آهي.

(۴) ظرف:- اهڙا لفظ، جن مان وقت، جاءِ، ريت، قدر ۽ ناڪار جي معنيٰ نڪري، تنهن کي ظرف چئبو آهي.

(۵) ضمير:- اهي لفظ جي اسم جي بدران ڪم اچن تن کي ضمير چئبو آهي.

(۶) حرف جر:- اهڙا لفظ، جي اسم يا ضمير جي پٺيان ڪم اچن ۽ انجو ٻين لفظن سان لاڳاپو ڏيکارين. تن کي حرف جر چئبو آهي.

(۷) حرف جملو:- اهڙا لفظ، جي ٻن لفظن، جملي جي ٻن يا ٽن ۽ ٻن جملن کي ڳنڍين، تنهن کي حرف جملو چئبو آهي.

(۸) حرف ٺڌا :- اهي لفظ جي سڏ ڪرڻ جي ڪم
اچن يا منجهاننن دل جي حالت ظاهر ٿئي، انهن
کي حرف ٺڌا چئبو آهي.

صفت ۽ ظرف.

گرامر ۾ ڪيترا اهڙا لفظ آهن، جي هڪ هنڌ صفت
آهن، ته ٻئي هنڌ ظرف آهن، ڪجهه مثال انهن جا
هيٺ ڏجن ٿا.

(۱) ڪٿي انب ڪائڻ مان ماڻهو ئي کڻو ٿيو پوي.
هن جملي ۾ پوريون کڻو صفت آهي، جو انب اسم
سان لڳي ٿو. پر پيو کڻو ظرف آهي، جنهن مان
ريت جي معنيٰ نڪري ٿي.

(۲) غلام حيدر هڪ هوشيار چوڪر آهي.

(۳) غلام حيدر ڏاڍو هوشيار آهي.

جملي ٻئي ۾ هوشيار لفظ صفت آهي، جو چوڪر
اسم سان لڳي ٿو. پر ٽئين جملي ۾ ساڳيو هوشيار لفظ
ظرف آهي، جنهن مان ريت جي معنيٰ نڪري ٿي.

استعمال :- صفتون ۽ ظرف چونڊبو :-

(۱) چڱو ٿيو، جو تون نه وئين.

(۲) هيءُ ڏاڍو چڱو ماڻهو آهي، جو سڀڪنهن سان

ڇڏا پير ڪٽي ٿو.

(۳) هيءَ پراڻو ڏلو آهي.

(۴) پٽ پراڻو ٿي، ته به چند جو ٺاڻو نه سڏجي.

(۵) احمد وٽ ڀلو گهوڙو آهي.

(۶) ڀلو سيري کان به ڀلو سيري ۾ نه ساءِ. ڀلو ڳوڏا ٽڪوڙي ڪاءِ.

ترڪيب.

اسانجي ٻولي ۾ ڄمڻ جي ٺهيل آهي. هر هڪ ڄمڻو ڪن لفظن جو ميڙ آهي. هر هڪ لفظ کي گرامر جي دفعي ۾ ورهائڻ کي ترڪيب چئبو آهي.

ترڪيب ڪريو:- آفيم هڪ نشيدار شي آهي، جا واهرائڻ سان بدن جي جدا جدا عضون تي هڪ خراب اثر پيدا ڪري ٿي.

آفيم - اسم	جي - حرف چر
هڪ نشيدار - صفت	جدا جدا - صفت
شي - اسم	عضون - اسم
آهي - فعل	تي - حرف چر
جا - ضمير	هڪ خراب - صفت
واهرائڻ - اسم	اثر - اسم
سان - حرف چر	پيدا - ظرف
بدن - اسم	ڪري ٿي - فعل

ترڪيب هلندڙ

سنڌيءَ ۾ ٻوليءَ ۾ ڪيترا اهڙا لفظ آهن، جي آواز خواه صورتخطيءَ ۾ هڪ جهڙا آهن، مگر گرامر جي لحاظ موجب سندن ترڪيب ساڳي نٿي رهي.

مثال (۱) عمر، تو وٽ جيڪا وٽ آهي، سا وٽ ته ٿيڻي ۾ وجهون.

مٿئين جملي ۾ پوريون وٽ حرف جر آهي.
ٻيون وٽ اسم آهي. ٽيون وٽ فعل آهي.

مثال (۲) جو گهوڙو احمد ورتو هو، تنهنجو پڇ وڃي ڇڏيو اٿن.

اُتي پوريون جو ضمير آهي ۽ ٻيو جو حرف جر آهي.

مثال (۳) توهان وارو نمبر هيءَ پاڻيءَ جو وارو کائي ويندو.

اُتي پوريون وارو حرف جر آهي ۽ ٻيو وارو اسم آهي.

مثال (۱) پائرن جو رس کين طاقت وارو بنائي ٿو.
ٻوڙي وڃي انهن ماڻهن کي رس.
پوريون رس معنيٰ مهبت، جو اسم آهي.
ٻيو رس معنيٰ بهج، جو فعل آهي.

ترڪيب ڪريو:-

(۱) گهوٽن ماڻهن جي اهڙي عادت هوندي آهي، جو وات ٻنڌ ڪو منڊو ٽنڊو ڏسن، ته بيهي ان تي کلن يا ان جي اهل ڪري ٻيا خوش ٿين.

(۲) پاٺ پهرينء رات جو ڪڙھم پاسي ٻڌايو.

[۳] پٽيندي ٻيٽ کي. ويو ڄمارو ڄٽ.

هو جو مٿي ڪٽ - سو پٺ پٽي ٻيٽ کي.

[۴] فقير:- تڏھن سائين توهان جي مهلات ۽ مهمان

سراءِ ڪي ورهائيو؟ مهمان سراءِ ڪا ٻي ٿيندي
آهي ڇا؟

[۵] ست ڪٺا ڪاٺي ٻلي هلي آهي حج تي.

عدد.

هينيان جملا بورڊ تي لکيو:-

[۱] مون وٽ هڪ رڍو آهي.

[۲] تو وٽ ٻه رڍا آهن.

[۳] هن وٽ ٽي رڍا آهن.

مٿين جملن مان پهرئين ۾ لفظ رڍو ڪم آيل آهي.

۽ هينين ٻن ۾ ساڳيو لفظ مڙهي رڍا ڪم آيل آهي.

اهو انهيءَ ڪري، جو پهرئين جملي ۾ سندس عدد

هڪ آهي ۽ ٻين جملن ۾ سندس عدد هڪ کان

وڌيڪ آهي.

جن اسمن جو عدد هڪ آهي، انهن جو عدد واحد.

ڇڏيو آهي. جن اسمن جو عدد هڪ کان مٿي هوندو

آهي، تن جو عدد جمع ڇڏيو آهي.

يعني سنڌي ٻوليءَ ۾ عدد ٻن قسمن جا آهن:-

- ۱- عدد واحد ۲- عدد جمع.
- استعمال:-** هيٺين جملن مان اسم چونڊيو ۽ سندن عدد اهو!

- ۱- مون وٽ چار گل آهن.
 - ۲- ڪيترائي ماڻهو شهرن ۾ گهمڻ ويندا آهن.
 - ۳- اسان جو اسڪول عيد جي موڪل سبب ٿي ڏينهن بند آهي.
 - ۴- ٻليءَ کي خواب ۾ ڇيڇڙا ياد.
 - ۵- هن ڏليءَ ۾ سورهن سیر کير پئجي سگهندو.
- جنس.**

هيٺين جملن مان اهي اسم چونڊيو، جي ساڻ وارن جا نالا آهن:-

- ۱- اسانجي پٽ تي هڪڙو ڪمپيوٽر ويٺو آهي.
 - ۲- مون وٽ هڪ گهوڙي آهي.
 - ۳- رانجهي وٽ ٻه کانيون ۽ ٻه ڍڳا آهن.
- مٿين جملن ۾ جيڪي ساڻ وارا اسم آهن، انهن مان ڪي نر آهن ۽ ڪي ماديون. يعني انهن ۾ ٻه جنسون آهن.

جيڪي نر اسم آهن، انهن جي جنس مذڪر چئبي آهي. جيڪي مادي اسم آهن، انهن جي جنس مؤنث چئبي آهي. يعني سنڌيءَ ۾ اسم جون ٻه جنسون ٿينديون آهن:- (۱) جنس مذڪر (۲) جنس مؤنث.

جنس هاندڙ.

بي جان اسم.

هيٺين جملن مان اهي اسم چونڊيو، جيڪي بي جان آهن.

- ۱- پٽ تي ٺوڙي رکي آهي.
- ۲- هن ڪوه جو ڀاڙي ڏاڍو منو آهي.
- ۳- هير تي قلم رکيو آهي.

مٿين جملن ۾ جيڪي اسم ڪم آيل آهن، تن مان نر ۽ ماديءَ جي پوريءَ طرح خبر پئجي نٿي سگهي. تنهن ڪري انهيءَ لاءِ سولو رستو هيءُ آهي، ته اهڙي اسم جي اڳيان **او يا اي** پڇاڙيءَ واريون صفتون لڳائجن. جيڪڏهن **او** پڇاڙيءَ واري صفت لڳي، ته جنس مذڪر ٿيندي، ته پر جي **اي** پڇاڙيءَ واري صفت لڳي، ته جنس مونث ٿيندي. اهي صفتون هيٺيون ٿي سگهن ٿيون.

او پڇاڙيءَ واريون صفتون:- چڱو، گهوٽو، وڏو وغيره
اي پڇاڙيءَ واريون صفتون:- چڱي، گهوٽي، وڏي وغيره.
 اسان مٿي جيڪي صفتون ڏيکاريون آهن، انهن مان ڪابه هڪ لڳائي. ائين نه. ته اهي سڀ لڳائبيون پر سڀ کان بهتر رستو آهي، ۽ فقط **چڱو** ۽ **چڱي** اهي صفتون لڳائي ڏسجن.

جيڪڏهن چڱو صفت لڳي، ته جنس مذڪر
ٿيندي جي چڱي صفت لڳي، ته جنس مؤنث ٿيندي.
مثلاً:- چڱي پٽ، چڱي نونڙي،
چڱو ڀاڻي، چڱو قلم،

هتي پٽ ۽ نونڙي اسمن جي جنس مؤنث ٿيندي،
ڇاڪاڻ ته انهن اسمن سان چڱي صفت لڳي ٿي. مگر
ڀاڻي ۽ قلم جي جنس مذڪر ٿيندي، ڇاڪاڻ ته انهن
اسمن سان چڱو صفت لڳي ٿي.

اسم تعمال:- هيٺين اسمن جون جنسون ٻڌايو:-

گوپال، چوڪري، ڪرسي، وچ، دروازو، مس
جتي، ماڻهو، گهوڙي، رات، صبح، ڏينهن، ڪپڙ،
هتي ليار.

۲- هيٺين جملن مان اسم چونڊيو ۽ سندن جنسون ٻڌايو:-

۱- سپاڳو پٽ پينگهي ۾ پڌرو.

۲- سج تريءَ هيٺان لڪي نه سگهندو.

۳- مند ٿي منڊل وڃيا، تاڙي ڪشي تنوار.

هارين هر سنڀاهيا، سرها ٿيا سنگهار

اڄ پٺ منهنجي يار، وسط جا ويس ڪيا.

۴- علم پڙهڻ رک جا چٽا چٽا آهن.

۵- جهڙا ڪانءُ تهڙا ٻچا.

ڊورو ٿيو:-

زمان -

هينيان ڄملا ٽ سو.

(۱) احمد اسکول پر آھی۔

(۲) احمد اسکول ۱۱۰

(۳) احمد سہیل اسکول میں ہوندو۔

جملي پهرئين ۾ آهي فعل مان هلندڙ وقت جي
 خبر پوي ٿي. يعني احمد هن وقت گهر ۾ آهي.
 جملي ٻئي جي هو فعل مان گذريل وقت جي خبر
 پوي ٿي.

جملي ٽئين جي هوند و فعل مان ايندڙ وقت جي معلوميت ٿئي ٿي. انهيءَ مان ثابت ٿيو، ته سڀڪنهن فعل جا ئي وقت يا ئي زمان ٿين ٿا.

(۱) هلندڙ وقت يعني زمان حال.

- (۲) گذريل وقت يعني زمان ماضي.
 (۳) ايندڙ وقت يعني زمان مستقبل.

مثال (۲).

- (۱) احمد خط لکي ٿو.
 (۲) احمد خط لکيو هو.
 (۳) احمد خط لکندو.

جملي پهرئين ۾ لکي ٿو فعل هلندڙ وقت جي خبر ڏئي ٿو، تنهن ڪري ان جو زمان حال چئبو.
 جملي ٻئي ۾ لکيو هو فعل مان گذريل وقت جي خبر پوي ٿي، تنهنڪري ان جو زمان ماضي چئبو.
 جملي ٽئين ۾ لکندو فعل مان ايندڙ وقت جي خبر پوي ٿي، تنهنڪري ان جو زمان مستقبل چئبو.

وصفون.

زمان حال - اهو زمان، جنهن مان هلندڙ وقت جي خبر پوي.

زمان ماضي - اهو زمان، جنهن مان گذريل وقت جي خبر پوي.

زمان مستقبل - اهو زمان، جنهن مان ايندڙ وقت جي خبر پوي.

استعمال - هيٺين ڄملن ۾ فعلن جا زمان ٻڌايو!

- (۱) هن شهر ۾ هڪ وڏو سخي مرد رهندو هو.
- (۲) هڪ انسان ٻئي انسان جو محتاج آهي.
- (۳) چوڪر ڪالهه واٽ جي ڪناري تي ويٺو هو.
- (۴) مون کي ٻه چار خط لکيا هئا.
- (۵) آئون سڀاڻي حيدرآباد ويندس.
- (۶) پٽ شاهه تي ۱۴ صفر جي وڏو ميلو لڳندو آهي.
- (۷) هو جيڪو ڪرسيءَ تي ويٺو آهي، سو منهنجو دلي دوست آهي.

- (۸) ادا اسان پڙهيوئي ڪونهي، تنهنڪري سڀاڻي ضرور مار کائينداسين.
- (۹) محنت ڪندين، ته پاس به ٿيندين.
- (۱۰) ياراني يارن جي پاڻي ٿي پيئي.
- (۱۱) محبت ڏاڍي مٺي شي آهي.
- (۱۲) اڳي نه ٻهراڙين ۾ به واٽ جون ڪچهريون ٿينديون هيون.

- (۱۳) اڄ آئون به خط لکندس.
- (۱۴) بادل جي ڇانو ۽ دغا باز جي دوستيءَ تي اعتبار ڪرڻ ڇڙي جو ڪم آهي.

(۱۵) ڏکڻ پٺيان سڪند. نار جي ڪنگرين وانگر
پيا وهن.

(۱۶) دل جي ڪٽ سياڻن جي صحبت ڪرڻ سان
لهندي.

(۱۷) وفادار دوست سڳن مائٽن کان به وڌيڪ ڪم
ڏيندا آهن.

(۱۸) ڪمپني جي سنگت ٺڪر جي ٿانءَ مثل آهي،
جو هڪ واريءَ ڀڳو ته وري ٺهي نه سگهندو.

(۱۹) چڱي جي دوستي سوني ٿانءَ مثل آهي، جو
ڀڄڻ کان پوءِ به آساني سان ٺهي سگهي ٿو.

(۲۰) اسين دشمن جي پيش نه پونداسين، پر ساڻن
لڙائي ڪنداسين.

ضمير خالص.

اهي ضمير، جي فقط ماڻهن جي نالن بد ران ڪم
اچن، تن کي ضمير خالص سڏبو آهي.

هن جا ٽي ڀاڱا آهن.

(۱) ضمير متڪلم (۲) ضمير حاضر (۳) ضمير غائب

ضمير متڪلم - اهي لفظ، جي ڪلام ڪندڙ

ڳالهايل وقت پنهنجي بد ران ڪم آڻي، تن کي ضمير

متڪلم چئبو آهي.

جيئن: - آئون، مان، هن، اسان، اسين.

ضمير حاضر - اهي لفظ جي مخاطب ماڻهوءَ جي
 نالي بدران ڪم آڻجن، تن کي ضمير حاضر چئبو آهي.
 جيئن :- تون، تو، تنهن، توهان، توهين، اوهان،
 اوهين.

ذوت - مخاطب اهو آهي جنهن سان روبرو
 ڳالهائجي.

ضمير غائب - اهي لفظ جي غير حاضر ماڻهن جي
 نالن بدران ڪم آڻجن، تن کي ضمير غائب چئبو آهي.
 جيئن :- هو، هوءَ، هن، هنن، اها، اهي، اهو،
 انهن.

زمانن جو ڦيرو

سڀڪو زمان ضمير خالص جي ٽن ضميرن ۾
 ڇرندو آهي.
 جيئن ته :-

زمان حال

واحد

آئون لکان ٿو
 تون لکين ٿو
 هو لکي ٿو

جمع

اسين لکون ٿا
 توهين لکو ٿا
 هو لکن ٿا

ذوت۔ مڙئين ڦيري ۾ آئون، تون ۽ هو ضمير
 آهن، جن جو عدد واحد آهي۔ انهن جو جمع
 هيٺين طرح ٿيندو:
 آئون جو جمع اسين۔
 تون جو جمع توهان، توهين، اوهان، اوهين۔
 هو جو جمع هو، اهي۔
 هاڻ ٽنهيڙن زمانن جو ڦيرو هيٺ ڪري ڏيکارجي ٿو۔

زمان حال۔

جمع

اسين وڃون ٿا
 توهين وڃو ٿا
 هو وڃن ٿا

واحد

آئون وڃان ٿو
 تون وڃين ٿو
 هو وڃي ٿو

زمان ماضي۔

اسين ويا هئاسين
 توهين ويا هئا
 هو ويا هئا

آئون ويو هوس
 تون ويو هئين
 هو ويو هو

زمان مستقبل

واحد

آئون ويندس
تون ويندين
هو ويندو

جمع

اسين وينداسين
توهين ويندا
هو ويندا

هئڻ فعل جو ڦيرو ٽنهيڻ زمان ۾

زمان حال

واحد

آئون آهيان
تون آهين
هو آهي

جمع

اسين آهيون
توهين آهيو
هو آهن

ڏوت - هن جو ڦيرو هونڻ ۾ به ساڳيو رهندو

زمان ماضي

هڻڪر ۾ ڦيرو

آئون هوس
تون هئين

اسين هئاسين
توهين هئا

اهي هئا

هو هو

هونٺ ۾ ڦيرو

اسين هيون سڃين

آئون هيٺس

توهين هيون

تون هيٺين

هو هيون

هو هئي

زمان مستقبل

هٺڪر ۾ ڦيرو

جمع

واحد

اسين هوندا سين

آئون هوندس

توهين هوندا

تون هوندين

هو هوندا

هو هوندو

هونٺ ۾ ڦيرو

اسين هونديون سين

آئون هونديس

توهين هونديون

تون هوندين

اهي هونديون

هو هوندي

استعمال - هيٺين نالن جو ڦيرو ڏانهن زمانن ۾

ڪري ڏيکاريو:

ڏسڻ - لکڻ - ڪرڻ - چوڻ - پڙهڻ

ٻڌڻ - ٺرڻ - ٺرڻ - ٺرڻ - چڙهڻ - پالڻ - رڻ

ڀوڳ - کلي - وڃڻ - اچڻ - ڳولڻ

لڪڻ - ٿيڻ - نهارڻ - اٿارڻ - وهڻ
 سهڻ - ڦاسڻ - ڏيکارڻ - بيھڻ - لڳڻ
 هلڻ - وسارڻ - چٽڻ -- چرڻ -- پيئڻ
 رکڻ - ڏيڻ - وٺڻ - ڳنڍڻ - ٽوڙڻ

جنسون

مذڪر ۽ مونث جا سولہ قاعدا

[۱] جيڪي اسم ساھم وارن جا ٺالا آھن، تن مان
 نر اسمن جي جنس مذڪر ٿيندي ۽ مادي اسمن
 جي جنس مونث ٿيندي.

[۲] ساھوارن اسمن کان سواءِ ٻين اسمن جون جنسون
 هيٺين ريت ٻروڙجن ٿيون:

(الف) جن اسمن جي ٻڃاڙيءَ ۾ اَ، آ، اِي آھي،
 سي هميشه مونث آھن.

جيئن: ڪٽ، ڪل - ڇٽ، دل - ديا، ڳلا - وٺي،
 دلي وغيره. اِي ٻڃاڙيءَ وارا ڪي لفظ مذڪر
 به آھن.

جيئن: ٻاٽي، موتي، سورج مڪي.

[ب] جن اسمن جي پڇاڙيءَ ۾ اڻ آهي، سي هميشه مذڪر آهن.

جيئن:- ڪٿورو، دلو، پينگڙو، ڪٿولو وغيره.
[ث] جن اسمن جي پڇاڙيءَ ۾ اُ، او يا اُون آهي، سي گهڻو ڪري مذڪر آهن.

جيئن:- گاهه، ٿڙ، پت، ڪدو، زردالو، ڄمون، لڏون وغيره. ساڳين اچارن وارا ڪي مونث به ٿيندا آهن.

جيئن:- آبرو

مذڪر مان مونث جو ٺهڻ.

مذڪر	مونث	مذڪر	مونث
گهوٽو	گهوٽي	دائو	دائي
ڍڳو	ڍڳي	ٻانهو	ٻانهي
ٻڪر	ٻڪري	ادو	ادي
واڍو	واڍي	ڏاڏو	ڏاڏي
ڪٽو	ڪٽي	مامو	مامي
ٻلو	ٻلي	ڇاڇو	ڇاڇي
ٻاڏو	ٻاڏي	سهو	سهي
لوءڙو	لوءڙي	ڌوٽو	ڌوٽي
ڳيرو	ڳيري	ڪانءُ	ڪانويلي

ٻيو نمونو.

فَقِير	فَقِير يا ٻي	واي و	واڊ يا ٻي
هندو	هندو يا ٻي	لنگهو	لنگهيا ٻي
امير	امير يا ٻي	ماڙيچو	ماڙيچيا ٻي
پروچ	پروچيا ٻي	رازو	رازيا ٻي
ڪوري	ڪوريا ٻي	نوڪر	نوڪريا ٻي
سيٺ	سينيا ٻي	آهيڙي	آهيڙيا ٻي
دريزي	دريزيا ٻي		

ٽيون نمونو.

مذڪر	مونث	مذڪر	مونث
جت	جتڻ	ٽو	ٽوڻ
پت	پتڻ	هاڻي	هاڻڻ
پيل	پيلڻ	شينهن	شينهنڻ
ڪولهي	ڪولهن		

مونث مان مذڪر جو ٺهڻ.

مونث	مذڪر
ٻڙي	ٻڙ
ماسي	ماسڙ

رنڙ ڊن
چپرو چپ

بي قاعدي هن ڪر ۽ مونث جا مثال.

مذڪر	مونث	مذڪر	مونث
ڀڳو	ڀڳئون	گهوٽ	ڪنوار
ڀاڙو	مڀنهن	مڙس	جوءِ، زال
ڏاڳهو	ڏاڇي	بادشاهه	راڻي
گهيٽو	ري	سورو	سس
ڪونھون	وچ	ابو	امان
مور	بيل	بي	ماءُ
		پتا	ماتا

عدد.

درجي ٽئين ۾ سڪي آيا آهيون، ته عدد ٻن قسمن جا آهن.

(۱) عدد واحد (۲) عدد جمع.

جن اسمن جو عدد هڪ آهي، انهن جو عدد واحد چئبو.

جن اسمن جو عدد هڪ کان مٿي آهي، انهن جو عدد جمع چئبو.

استعمال:- هيٺين جملن مان اسم چونڊيو ۽ ٻڌايو ته انهن جو عدد ڪهڙو آهي؟

- (۱) احمد کي چار پٽ آهن.
- (۲) هن چوڪر وٽ هڪ ڪتاب آهي.
- (۳) منهنجي ڪيسي ۾ پنجهويو رهيا ميل آهن.
- (۴) شينهن کان سڀ جانور ٻڄندا آهن.
- (۵) ميز تي ٻه ڪتاب ۽ ٽي سليٽون رکيل آهن.
- (۶) هن دلي ۾ ڏهه سير ٻاڙي آهي.
- (۷) اڄ اسين اسڪول ۾ وينداسين.
- ۸ نور محمد جي باغ ۾ صوفن جا وڻ آهن.
- (۹) قليليءَ جي ڪپ تي انهن جي وڻن جون قطارون لڳيون هيون آهن.
- (۱۰) پيتيءَ ۾ ڪپڙا رک.

واحد مان جمع جوڙڻ جون واٽون

(۱) جن اسمن جي ٻڌاڙيءَ ۾ زبر هوندي آهي، انهن جي پٺيان اَ متائي اُن ملائط سان جمع ٺهندو آهي.

جيئن: ڪٽ، ڪتون - ڳپ، ڳپون - وچ، وچون - زال، زالن وغيره.

(۲) جن اسمن جي ٻڌاڙيءَ ۾ اَ اچي ٿي، تن جو جمع يون ملائط سان ٺهندو آهي.

جيئن: پٽ، پٽيون - ڇٽ، ڇٽيون وغيره.

(۳) جن مذڪر اسمن جي پڇاڙيءَ ۾ ا اچي، تن جو پيش مائي زبر ڏيڻ سان جمع ٺهندو آهي.

جيئن: اٺ، اٺ - هٿ، هٿ - وغيره.

جن مونث اسمن جي پٺيان ا هوندو آهي، انهن جي پٺيان اون ملائڻ سان جمع ٺهندو آهي.

جيئن: تند، تندون.

(۴) جن اسمن جي پڇاڙي ۾ آ هوندو آهي، تن جو جمع اون ملائڻ سان ٺهندو آهي.

جيئن: بلا، بلائون - هڇا، هڇائون وغيره.

(۵) جن اسمن جي پڇاڙيءَ ۾ او يا اون هوندو آهي، سي واحد توڙي جمع ۾ هڪ جهڙا آهن.

جيئن: ڪڍو، ماڻهو، مرون، ٻسون.

(۶) جن اسمن جي پٺيان او آهي، تن جو جمع او مائي آ ملائڻ سان ٺهندو آهي.

جيئن: ٻلو، ٻلا - گهوڙو، گهوڙا - ٻلو، ٻلا وغيره.

(۷) جن مذڪر اسمن جي ڀڃاڙيءَ ۾ اِي آهي ،
سي واحد توڙي جمع ۾ ساڳيا آهن .

جيئن: هاڻي ، پاڻي ، ٻيلي وغيره .

جن مونث اسمن جي ڀڃاڙيءَ ۾ اِي آهي ، انهن
جو جمع اِي مٿاڻي يورن ملائڻ سان ٺهندو آهي .

جيئن: ٻيڙي ، ٻيڙيون - چٽي ، چٽيون - اٻڙي ،
اٻڙيون - چٽي ، چٽيون وغيره .

(۸) مائٽي ڏيکاريندڙ اسمن جا جمع بي قاعدي
ٺهندا آهن .

جيئن: ڀاء - ڀائر .

ڀيٽ - ڀينر يا ڀينرون

ماء - مائرون

ڌيءُ - ڌيئرون

ننهن - ننهنرون

استعمال - هيٺين واحد اسمن جا جمع ٻڌاڻا:

وڻ ، ٻٽي ، موري ، گجر ، ست ، عيد ، گهوڙي ،

ڀڪري ، ري ، گڙون ، ٿالهيون ، ڪٽورو ، ٻپ ،

ٻوڙي، نانگ، پاء، چنڊ، خط، پت، گندي، گاه،
داڻو، پاڻي، ڪڙو، چڙو، وايو، لوڻو، گهاٽو، ڦٽي.

هيٺين جمع اسمن جا واحد ٻڌايو!

بدڪون، آڙيون، ڪڳا، ڪاٺيون، ڪاٺ، پت،
راتيون، ڏينهن، مينهن، وکر، ٺڪريون، پٿر، جبل،
لوڏا، چڙا، ڌوڀي.

فاعل

هيٺين جملن مان فعل چونڊيو!

- (۱) چوڪر ٻوڙي ٿو.
 - (۲) ٻار بازار ۾ وڃن ٿا.
- پهرئين جملي ۾ ٻوڙي ٿو فعل آهي. انهن ۾ ٻوڙڻ
جو ڪم چوڪر ڪري ٿو.
- ٻئي جملي ۾ وڃن ٿا فعل آهي. انهيءَ ۾ وڃڻ جو
ڪم ٻار ڪن ٿا.
- تنهن ڪري انهن کي فاعل چئبو آهي. فاعل
معنيٰ ڪم ڪندڙ.

اسعمال هيٺين جملن ۾ فاعل چونڊيو!

- ۱- مينهن گاه کائي ٿي.
- ۲- ٻليءَ ڪو جهليو.

- ۳- آئون ٻني لٿان ٿو.
- ۴- مينهن ڏاڍو ٻيو وسي.
- ۵- مڇر ڍڳي جي نڪ ۾ ٻيهي ويو.
- ۶- ڪٽ تي چوڪري ويئي آهي.
- ۷- بلبل جو آواز ڏاڍو وڻندڙ ٿيندو آهي.
- ۸- رستي تي ڪيترا انهن جا وڻ هئا.
- ۹- چوڪر فقير کي ماني ڪرائي.
- ۱۰- بهار ۾ ٻڪي مٺيون ٻوليون ڪندا آهن.

فاعل هاندڙ

هيٺيان جملا بورڊ تي لکڻ!

- (۱) هڪ بادشاهه کي ست پٽ هوندا هئا.
 - (۲) اسان جي باغ ۾ محبوب راڳ- پڻي ٻڌايو.
- مٿين جملن ۾ اسان کي فاعل جي خبر يڪدم هٽي پئجي سگهي. تنهن ڪري فاعل ڳولڻ لاءِ فعل کان **ڪڍو** يا **ڪڍڻ** لفظ وجهي سوال پڇيو آهي.
- جيڪو لفظ انهيءَ جي جواب ۾ ملندو، تنهن کي فاعل چئبو آهي.

جيئن جملي پهرئين ۾ فعل کان هيٺئين ريت سوال پڇيو: ڪير هوندا هئا؟

جواب ملندو ته پٽ هوندا هئا.

هاڻي جواب ۾ اسان کي پٽ لفظ مليو، تنهنڪري ان کي فاعل چئبو.

جملي ۾ ٻئي ۾ سوال هن طرح ڪبو:
 ڪنهن ٻئي ڪايو؟
 جواب ملندو ته مڪدوب ٻئي ڪايو!
 هتي جواب ۾ اسان کي مڪدوب لفظ مليو تنهن
 ڪري انهيءَ کي فاعل چئبو.

مثال - فاعل چونڊيو!

- (۱) پڪي اڏامن ٿا.
- (۲) هوت سڄو ڏينهن پيو رلي.
- (۳) چوڪر دڪان تي ويٺو آهي.
- (۴) ڏيئي سڄي جهان جو مالڪ آهي.
- (۵) آئون سڀاڻي ڪراچي ويندس.
- (۶) نثار سهڻو مضمون لکيو آهي.
- (۷) غلام حيدر ڪالهه قصو ٻئي پڙهيو.
- (۸) چور ڪورٽ ۾ نيٺ سڄ ٻالهايو.
- (۹) چڱا چوڪر سوير اٿندا آهن.
- (۱۰) احمد ڪالهه هڪ زمين جو ٽڪر ٻڌو.

جهلي جا مکيم ڀاڱا

فاعل ۽ خبر

احمد خط لکي ٿو.
 مٿئين جملي ۾ احمد فاعل آهي. باقي لفظ ان بابت
 اسان کي خبر ڏين ٿا، ته احمد ڇا ٿو ڪري؟

انهيءَ مان ثابت ٿيو، ته جملي جا مکيه ۽ پاڳا آهن.
(۱) فاعل (۲) خبر.

اسءِ حال - هيٺين جملن مان فاعل ۽ خبر جدا جدا
ڪريو!

- ۱- چوڪر پڇي ويو.
- ۲- ٻار راند ڪن ٿا.
- ۳- ٻلي ڪٿا جهلي ٿي.
- ۴- فقير گهمي پيو.
- ۵- هو روز ايندو آهي.
- ۶- ڪتاب ميز تي رکي.
- ۷- احمد ناٺي جي ديگ، لڏي.
- ۸- غلام حيدر فقير کي ماني ڪرائي.
- ۹- سپاهي چور کي جهليو.
- ۱۰- موهان آيو آهي.

ڇور و ٿيو.

گرامر جو مقرر نصاب درجو ٽيون

- ۱- ٻالھائڻ جا اٺ لفظ سڃاڻڻ.
- ۲- واحد ۽ جمع، مذڪر ۽ مونث جي واقفيت.

درجو چوٿون

- ۱- زمانن جي ڄاڻ.
- ۲- زمان حال، زمان ماضي ۽ زمان مستقبل.
- ۳- جمع ۽ واحد، مونث ۽ مذڪر جا سولاقا.
- ۴- جملن ۾ ثاعل ۽ خبر جي سڃاڻپ ڪرڻ.

حاجي احمد حاجي اسماعيل
اسٽوڊنٽ پرنٽنگ، پريس رساله روبرو حيدرآباد ۾ ڇپيو

۴

آر- ايڇ- احمد ائڊ برادر س بوڪسيلرس ڇپائي
شاهي بازار حيدرآباد مان پڌرو ڪيو.

اسان جا ڇپايل ڪتاب

مصنف محترم علي بخش ايم. اي صاحب	مصنف محترم رحيم بخش ميهو صاحب
۱- علم تندرستي (سوال ۽ جواب فائنل آء)	۱- سائنس درجہ (۱) ۱-۰-۰
مصنف محترم الهاج خان بهادر محمد صديق ميهو صاحب	۲- (۲) ۱-۴-۰
۱- تعليمي نفسيات ۲-۰-۰	۳- (۳) ۱-۱۰-۰
۲- قامل رهنما ۰-۱۲-۰	۴- نئون انگلش ٽيپر ۱-۲-۰
۳- سنڌ جي ادبي تاريخ ڀاڱو (۱) ۳-۰-۰	۵- تعليم مادري زبان ۳-۰-۰
۴- سنڌ جي ادبي تاريخ ڀاڱو (۲) ۵-۰-۰	۶- جديد تعليمي طريقا ۽ مسئلا ۳-۴-۰
۵- ٻارن جي بهادري درجو ۴ ۰-۸-۰	۷- تاريخ انگلند درجہ (۴) ۱-۲-۰
۶- انگي حساب درجو ۷ ۱-۸-۰	۸- رياضي جا اصول ۲-۸-۰
۷- مضمون نويسي ڀاڱو (۱) ۱-۴-۰	مصنف محترم احمد خان نظاماڻي صاحب
۸- مضمون نويسي ڀاڱو (۲) ۱-۴-۰	۱- عملي صحت سکيا
۹- نئون تهارتي حساب ۱-۴-۰	درجہ (۱) ۰-۴-۰
	۲- (۲) ۰-۶-۰
	۳- (۳) ۰-۶-۰
	۴- (۴) ۰-۶-۰
	مصنف محترم قاضي ڀاڪتر علي احمد صاحب
	۱- علم بدن ۱-۸-۰

ڇپائيندڙ

آر. ايڇ. احمد اگلد برادر
پبليشر، شاهي بازار حيدرآباد (ويسٽ ٻاڪ)